Lietas Nr. C33565215
Lietas arhīva Nr. C-1744-16/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2016.gada 1.jūnijā

Rīgas rajona tiesa
tiesnese D.Liepiņa
ar tiesas sēdes sekretāri M.Skangali un tulku Ā.Kormi-Vinti,
piedaloties prasītāja pārstāvei /pers. A/ un atbildētājam /pers. B/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu AAS "Baltijas Apdrošināšanas Nams" prasību pret /pers. B/ par zaudējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2015.gada 25.septembrī prasītāja AAS "Baltijas Apdrošināšanas Nams" iesniedza tiesā prasības pieteikumu pret atbildētāju /pers. B/ par zaudējumu piedziņu. Prasības pieteikumā norādīts, ka 2013.gada 27.oktobrī staro prasītāju un SIA "FINS TRANS" noslēgts sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas standartlīgums, saskaņā ar kuru prasītāja apdrošināja transportlīdzekļa /TL marka/ 1844, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, īpašnieka civiltiesisko atbildību laika periodam no 2013.gada 4.oktobra līdz 2014.gada 29.oktobrim. 2014.gada 17.septembrī /adrese/, notika ceļu satiksmes negadījums. Par notikušo negadījumu prasītāja no SIA "BAPI" 2014.gada 24.novembrī saņēma OCTA apdrošināšanas atlīdzības pieteikumu par negadījuma rezultātā nodarītajiem zaudējumiem SIA "BAPI" piederošajam transportlīdzeklim /TL marka/ XF 105, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/.

Kā norādīts lēmumā administratīvā pārkāpuma lietā, atbildīgs par negadījuma izraisīšanu ir /pers. B/ – atbildētājs lietā, jo ir pārkāpis ceļu satiksmes noteikumu 113.punkta prasības. Turklāt tika konstatēts, ka atbildētājs pēc negadījuma izraisīšanas ir atstājis negadījuma vietu, tādējādi pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 51. un 52.punktu. Atbildētājam ir piemērota administratīvā atbildība. Tā kā prasītāja ir apdrošinājusi zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa civiltiesisko atbildību un atbildētājs ir atzīts par negadījuma izraisītāju vadot zaudējumu nodarījušo transportlīdzekli, prasītāja atlīdzināja negadījuma rezultātā nodarītos zaudējumus, 2014.gada 9.decembrī pārskaitot uz SIA "BAPI" norēķinu kontu apdrošināšanas atlīdzību 2955,24 *euro*. Zaudējumu apmēru prasītāja noteica, atsaucoties uz OCTA likuma 37.panta trešo daļu, 38.panta pirmo daļu un 26.pantu. Nodarīto zaudējumu apmēru ir noteicis tehniskais eksperts /pers. C/, sagatavojot slēdzienu un zaudējumu aprēķinu, ņemot vērā cietušajam transportlīdzeklim negadījuma rezultātā nodarītos bojājumus. Prasībā norādīts, ka ņemot vērā, ka atbildētājs ir atzīts par negadījuma izraisītāju un pēc negadījuma ir atstājis negadījuma vietu, prasītāja nosūtīja atbildētājam regresa pieteikumu ar lūgumu ne vēlāk kā līdz 2015.gada 23.augustam atmaksāt prasītājai izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību 2955,24 *euro* apmērā. 2015.gada 5.augustā prasītāja saņēma atbildētāja iesniegumu, kurā atbildētājs paskaidroja, ka nav jutis sadursmi un lūdza viņu atbrīvot no zaudējumu segšanas regresa kārtībā. 2015.gada 12.augustā prasītāja nosūtīja atbildētājam vēstuli, kurā paskaidroja, ka savu regresa prasību ir pamatojusi ar Valsts policijas materiālu. Ņemot vērā, ka policijas kompetencē ietilpst ceļu satiksmes negadījumu apstākļu noskaidrošana un izmeklēšana un, izvērtējot visus apstākļus, policija ir konstatējusi, ka atbildētājs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu prasības un pēc negadījuma ir atstājis negadījuma vietu, prasītājai nav pamata atsaukt regresa prasību un atbrīvot atbildētāju no zaudējumu atlīdzināšanas. 2015.gada 8.septembrī no atbildētāja saņemts iesniegums, kurā atbildētājs norāda uz zaudējumu apmēra nepareizu aprēķināšanu, bet iesniegumam nav pievienots neviens dokuments, kas pamatotu viņa apgalvojumus. Papildus atbildētājs norādījis, ka viņam nav līdzekļu, lai zaudējumus atlīdzinātu. Prasītāja šādu atbildētāja rīcību uzskata par apzinātu lietas novilcināšanu un nevēlēšanos atlīdzināt zaudējumus. Prasītāja norāda, ka cietušais transportlīdzeklis ir aprīkots ar luktura mazgāšanu un ar luktura mazgāšanas sprauslām, kas izriet no zaudējumu aprēķina, kurā uzskaitīts cietušā transportlīdzekļa aprīkojums. Ja eksperts, izvērtējot lietotu rezerves daļu cenas tirgū, nonāk pie secinājuma, ka samazinot cenu jaunai rezerves daļai, tā ir mazāka par lietotas detaļas cenu, viņš aprēķinā iekļauj jaunu rezerves detaļu bez nolietojuma, lai persona, kurai nodarīti zaudējumi, varētu tos novērst. Svarīgi atzīmēt, ka lietotu rezerves daļu pieejamība tirgū smagajiem transportlīdzekļiem ir ierobežotāka salīdzinājumā ar vieglajiem transportlīdzekļiem. Policijas darbinieki, fiksējot cietušā transportlīdzekļa bojājumus, policijas materiālos tos norāda, veicot transportlīdzekļa vizuālu apskati. Valsts policijas darbinieki nav tehniskie eksperti ar speciālajām zināšanām un pieredzi zaudējumu novērtēšanā, tāpēc ne vienmēr sākotnējās apskates rezultātā policijas darbinieki var uzskaitīt visus bojājumus. Attiecībā uz priekšējo labās puses durvju apšuvumu prasītāja norāda, ka bojātā detaļa apskates protokolā ir norādīta kā durvju apšuvums, taču zaudējumu aprēķinā tā parādās ar apzīmējumu "L durvju pagarinājums". Atbildētājs līdz pieteikuma sagatavošanas dienai nav atlīdzinājis prasītājai zaudējumus. Prasītāja nav izmantojusi mediāciju strīda risināšanai, jo atbildētājs pret prasību kategoriski iebilst. Prasītāja, pamatojoties uz Ceļu satiksmes noteikumu 51., 52.punktu, Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 18.pantu, 25.panta otro daļu, 26.pantu, 25.panta otro daļu, 31.panta otro daļu, 37.panta trešo daļu, 38.panta pirmo daļu, 41.panta pirmās daļas 1.punkta „c" apakšpunktu, Civillikuma 1753., 1754., 1756., 1765., 1829.pantu, Civilprocesa likuma 33., 41.pantu, lūdz piedzīt no atbildētāja zaudējumus 2955,24 *euro* apmērā, visus ar tiesāšanos saistītos izdevumus, kā arī lūdz atzīt tiesības saņemt likumiskos procentus 6% apmērā gadā no neatmaksātās summas par laika periodu līdz sprieduma izpildei.

2015.gada 2.novembrī tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums, kurā atbildētājs norāda, ka prasību neatzīst, jo nav atstājis notikuma vietu tā klasiskajā izpratnē. Atbildētājs vadīja 16 metrus garu un 20 tonnas smagu transportlīdzekli sakabē ar piekabi. Izbraucot no teritorijas, nogriezās pa labi. Pēc transportlīdzekļa gabarītiem un gūtās pieredzes transportlīdzeklim vajadzēja izgriezties, neskarot blakus esošo transportlīdzekli. Pie tāda manevra saskarsmi ar otru transportlīdzekli fiziski nevar ne just, ne redzēt. Atbildētāja transportlīdzekļa piekabe ar pašu galu bija skārusi tikai transportlīdzekļa kabīni. Tā kā atbildētāja transportlīdzeklim bija 20 tonnas svars, tad viņš to nevarēja sajust, jo nebija nekāda trieciena, nebija nekādu pazīmju, kas varētu par to liecināt, turklāt saskarsme bija slīdoša garām. Pie pagriešanās manevra vilcēja kabīne aizgriezās prom un atbildētājs fiziski nevarēja redzēt nevienā spogulī sadursmes brīdi, jo tas nebija vadītāja redzeslokā. Līdz ar to radās situācija, ka atbildētājs par notikušo nezināja. Atbildētāja transportlīdzeklim bija apdrošināšana, atbildētājam nebija nekāda pamata atstāt notikuma vietu. Jāņem vērā cilvēciskais faktors. Tas protams neatbrīvo no atbildības, par ko atbildētājs gatavs saņemt sodu, taču uzskata, ka pie šādiem apstākļiem regresa prasība ir nepamatota un nav lojāla pret klientu. Atbildētājam ir liela

pieredze un nekad nav šādi gadījies. Fakts, ka tomēr ir aizķēris otru mašīnu liecina par to, ka nogriešanās manevru vajadzēja pabeigt dažus centimetrus vēlāk. Uzskata, ka nevar pielīdzināt situācijas, kad cilvēks redz notikušo un apzināti aizbrauc no notikuma vietas, un situāciju, kad tiek vadīts 20 tonnas smags un 16 metrus garš transportlīdzeklis, pie apstākļiem, kad atbildētājs negadījumu nevarēja ne just, ne redzēt. Atbildētājs saskata administratīvās atbildības pamatu, taču ne regresa prasības pamatu. Izskaidrojot situāciju, policijā tika pieņemts lēmums uzlikt iespējami mazāko sodu 70,00 *euro*, kas arī apstiprina faktu, ka policijā tika noskaidrota situācijas būtība. Uzskata, ka zaudējumu tāme ir nesamērīga. Atbildētājs nevarēja sabojāt stāvoša transportlīdzekļa priekšdaļu. Tāmē ir ietverta radiatora restes maiņa, lai gan fotouzņēmumos redzams, ka tā ir vesela. Cietušajam transportlīdzeklim bija bojāta arī priekšēja kreisā puse, kas liek domāt, ka šim transportlīdzeklim ir bijuši citi negadījumi. Tāmē ir norādīti lukturu smidzinātāji, sprauslas, lai gan konkrētajam modelim lukturi nav aprīkoti ar sprauslām. Sazinoties ar dīlera kompānijas rezerves daļu servisu, atbildētājs noskaidrojis, ka atsevišķu tāmē esošo daļu izcenojumi ir augstāki, nekā pie dīlera pieejamām jaunām rezerves daļām. Aprēķinot zaudējumus, ir jāņem vērā transportlīdzekļa nolietojuma pakāpe, kā arī to, ka transportlīdzekļa remonts netiek veikts remonta uzņēmumā. Zaudējumu aprēķinā ir iekļauta tādu rezerves daļu maiņa, kas netika norādītas policijas apskates protokolā. Prasītāja veica apskati 2014.gada 24.novembrī un atkārtoti 2014.gada 25.novembrī, papildinot ar bojājumiem, kuri nevarēja būt slēpti un varēja būt redzami, ja tādi bija, jau pirmajā apskatē. No negadījuma līdz apskates brīdim pagāja vairāk nekā 2 mēneši un šajā laika posmā varēja rasties papildus bojājumi.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāve prasību uzturēja uz prasības pieteikumā minētajiem pamatiem, papildos norādot, ka zaudējumu aprēķins veikts saskaņā ar Transportlīdzekļu tehnisko ekspertīžu metodiku. To veicis sertificēts eksperts. Savukārt metodika pamatota uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likumu. Attiecībā uz resti un lukturu sprauslām – pierādījumi sniegti zaudējumu aprēķinā. Attiecībā uz to, ka atbildētājs it kā esot sazinājies ar dīlera kompāniju un uzskata aprēķinā norādītās cenas par augstām, prasītājas pārstāve atsaucās uz Civilprocesa likuma 104.pantu, norādot, ka atbildētājs nav iesniedzis nekādus pierādījumus, kas apliecinātu to, ka detaļas varētu maksāt mazāk. Policija ir piemērojusi atbildētājam sodu. Policijas darbinieki nav tehniskie eksperti un visus defektus nevar redzēt. Ir konstatēts fakts, ka atbildētājs atstājis negadījuma vietu. Cietušajam transportlīdzeklim nodarītie zaudējumi ir ievērojami un nav saprotams, kā atbildētājs to varēja nemanīt. Iespējams bija dzēris, to neviens nezina. Likums paredz prasītājai tiesības celt regresa prasību.

Tiesas sēdē atbildētājs prasību neatzina un norādīja, ka neredzēja, kas notika. To apstiprinājusi arī policija, jo uzlikts minimālais sods. Atbildētājam nebija pamata atstāt notikuma vietu. Nebija dzēris. Zaudējumu aprēķinā ir iekļautas detaļas, kas nebija bojātas. Atbildētājs ir runājis ar DAF centra darbiniekiem, bet oficiālu informāciju nav pieprasījis, nekādu rakstisku ziņu viņa rīcībā nav.

Motīvu daļa

Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi un novērtējusi prasības pieteikumu un lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota, pierādīta un apmierināma.

Saskaņā ar lietā esošo Izziņu par ceļu satiksmes negadījumu (lietas 39.lapa), Administratīvā pārkāpuma protokolu (lietas 75.lapa) un Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu (lietas 79.lapa), 2014.gada 17.septembrī, plkst.8.00, Rīgā, Uriekstes ielā 9, autostāvvietas teritorijā, notika ceļu satiksmes negadījums, kurā atbildētājs, vadot transportlīdzekli /TL marka/ 1844, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, ar piekabi /TL marka/ 24, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, ar piekabes kreiso aizmugurējo stūri aizķēra stāvēšanai novietotu transportlīdzekli /TL marka/ XF 105, valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, ar piekabi KRONE SD, bojājot transportlīdzekļa /TL marka/ XF 105 kabīni, pēc kā aizbrauca no ceļu satiksmes negadījuma vietas.

Lietā konstatēts, ka saistībā ar minēto negadījumu atbildētājs sodīts administratīvā kārtā, pamatojoties uz Ceļu satiksmes noteikumu 51., 51.1., 52.2., 113.punktu un Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16} panta piekto daļu un 149.^{4} panta 14.daļu, ko pierāda lietā esošais lēmums administratīvā pārkāpuma lietā (lietas 16. un 74.lapa). Norādītās likuma normas paredz personas atbildību par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma.

Lietā pierādīts, ka atbildētāja vadītā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskā atbildība negadījuma brīdī bija apdrošināta AAS "Baltijas Apdrošināšanas Nams", ko apliecina lietā esošais standartlīgums Nr.SNB068546 (lietas 11.lapa).

Lietā konstatēts, ka 2014.gada 24.novembrī negadījumā bojātā transportlīdzekļa īpašnieka SIA "BAPI" pārstāvis vērsies pie prasītājas ar atlīdzības pieteikumu par transportlīdzekļa bojājumiem (lietas 12.-14.lapa). Uz šī pamata ir veikta cietušā transportlīdzekļa apskate, ko apliecina lietā esošais transportlīdzekļa apskates protokols (lietas 28.-29.lapa).

No lietā esošā eksperta atzinuma (lietas 19.-27.lapa) konstatēts, ka cietušā transportlīdzekļa remonta izmaksas sastāda 2955,24 *euro*.

Ar lietā esošo 2014.gada 9.decembra maksājuma uzdevumu Nr.E9924 (lietas 18.lapa) pierādīts, ka prasītāja izmaksājusi cietušā transportlīdzekļa īpašniekam atlīdzību 2955,24 *euro* apmērā.

Tiesa atzīst, ka minētā atlīdzība uzskatāma par zaudējumiem Civillikuma 1770.panta izpratnē, kas nosaka, ka *ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums*.

Civillikuma 1779.pants nosaka, ka *katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis*, bet 1775.pantā noteikts, ka *katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina*.

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta pirmās daļas 1.punkta „c" apakšpunkts noteic, ka *apdrošinātājs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret transportlīdzekļa vadītāju, kas ceļu satiksmes negadījumā nodarījis zaudējumus trešajai personai, ja tas pēc ceļu satiksmes negadījuma, neievērojot šajā likumā vai citos normatīvajos aktos noteiktās prasības, atstājis notikuma vietu vai izvairījies no noteiktā kārtībā izdarāmās pārbaudes alkoholisko dzērienu, narkotisko, psihotoksisko, psihotropo vai citu apreibinošu vielu iespaida konstatēšanai, vai šīs vielas lietojis pēc ceļu satiksmes negadījuma līdz attiecīgajai pārbaudei.*

Lietā konstatēts, ka, ievērojot Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta pirmās daļas 1.punkta „c" apakšpunkta noteikumus, 2015.gada 23.jūlijā prasītāja sagatavojusi un nosūtījusi atbildētājam regresa pieteikumu (lietas 31.lapa), kurā pieprasījusi atbildētājam līdz 2015.gada 23.augustam atlīdzināt zaudējumus 2955,24 *euro* apmērā.

Ar lietā esošo 2015.gada 4.augusta iesniegumu (lietas 32.lapa) atbildētājs sniedzis skaidrojumu, ka, ievērojot viņa vadītā transportlīdzekļa gabarītus, nav sajutis nekādu triecienu, arī fiziski to redzēt nav varējis, tāpēc atstājis notikuma vietu. Policijā izskaidrojis notikušo un policijas darbinieki viņam piekrituši, ka negadījumu redzēt nebija iespējams. Bez tam atbildētājs norādījis, ka viņam nav nekādu uzkrājumu, alga ir aptuveni 300,00 *euro* un samaksāt regresa prasību nav nekādas iespējas.

No lietā esošās 2015.gada 12.augusta prasītājas vēstules par regresa prasību (lietas 34.lapa) konstatēts, ka prasītāja, reaģējot uz atbildētāja iebildumiem, atkārtoti pārbaudījusi tās rīcībā esošos dokumentus un konstatējusi, ka regresa pieteikums pamatots ar Valsts policijas materiālu, kurā policija konstatējusi, ka atbildētājs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 113., 51., 51.1., 52.2.punktu prasības un pēc negadījuma ir atstājis notikuma vietu, līdz ar ko prasītājai nav pamata atsaukt regresa prasību, atbrīvot atbildētāju no zaudējumu atlīdzināšanas, kā arī nav pamata apšaubīt Valsts policijas materiālā norādīto ziņu patiesumu. Vienlaikus prasītāja norādījusi atbildētājam uz iespēju atlīdzināt zaudējumu summu pa daļām.

Ar lietā esošo 2015.gada 7.septembra iesniegumu (lietas 36.lapa) atbildētājs norādījis, ka uzskata regresa prasības summu par neatbilstošu faktiskajiem zaudējumiem, jo salīdzinājis lietas materiālos esošo rezerves daļu cenas ar DAF oficiālā pārstāvja Latvijā "Centrako" jaunu rezerves daļu cenām un konstatējis, ka daudzām rezerves daļām cenas ir zemākas, salīdzinot ar lietā norādītajām. Atbildētājs iebildis prasītājas piemērotajam rezerves daļu cenu pamatojumam un veikto darbu apjomam, norādot uz neatbilstību policijas apskates protokolā fiksētajiem bojājumiem. Vienlaikus atbildētājs atkārtoti norādījis uz maksātspējas grūtībām.

Prasītājai iesniegtajos iesniegumos minētos iebildumus atbildētājs norādīja arī tiesas sēdē.

Vērtējot atbildētāja iebildumu un prasības pamatotību, tiesa vadās no Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas, kas noteic, ka *katrai pusei*

jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Lai gan atbildētājs ir cēlis tiesā iebildumus, paužot viedokli, ka nav atstājis negadījuma vietu tā klasiskajā izpratnē, jo negadījumu nav redzējis, tomēr vērā ņemams ir fakts, ka atbildētājs ir atzīts par vainīgu un viņam piemērots sods pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16] panta piektās daļas, kas paredz atbildību par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma. Pretēji atbildētāja norādītajam, ka policija atzinusi viņa skaidrojumus par pamatotiem, lietā ir pierādīts, ka policija atbildētāju ir atzinusi par vainīgu un piemērojusi viņam administratīvo sodu, nepieļaujot iespēju atbildētāju atbrīvot no administratīvās atbildības. Turklāt minēto policijas iestādes lēmumu atbildētājs nav apstrīdējis.

Savukārt attiecībā uz atbildētāja celtajiem iebildumiem par aprēķināto zaudējumu apmēru un eksperta slēdzienu, tiesa atzīst, ka tie nevar kalpot par pamatu prasības noraidīšanai. Civilprocesa likuma 104.panta pirmā daļa noteic, ka *pušu un trešo personu paskaidrojumi, kuri ietver ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.*

Savu iebildumu pamatotību attiecībā uz aprēķināto zaudējumu apmēru un eksperta slēdzienā ietvertajām pozīcijām atbildētājs nav pamatojis ar rakstveida pierādījumiem, šādu pierādījumu neesamību viņš apstiprināja arī tiesas sēdē, norādot, ka iebildumos minēto informāciju ir saņēmis mutiskā skaidrojumā autoražotāja dīlera kompānijā. Ievērojot minēto, tiesai nav pamata apšaubīt lietā esošo eksperta slēdzienu un zaudējumu aprēķinu, kuru veicis sertificēts eksperts. Kā tiesas sēdē apstiprināja prasītāja pārstāve, eksperta slēdziens un zaudējumu aprēķins balstīts uz Transportlīdzekļu tehnisko ekspertīžu metodikas noteikumiem. Minētā metodika izdota, saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 44.panta otrās daļas 7.punktu, un tā nosaka transportlīdzekļu (vieglo, kravas automobiļu, piekabju, autobusu, motociklu, trolejbusu un tramvaju) zaudējumu aprēķina un transportlīdzekļu vērtības pirms ceļu satiksmes negadījuma noteikšanas kārtību sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātajā apdrošināšanā, kā arī tehnisko ekspertīžu izmantošanu zaudējumu regulēšanā.

Pie apstākļiem, kad lietā nav iesniegti pierādījumi, kas būtu pamats apšaubīt eksperta slēdzienā norādīto informāciju un zaudējumu aprēķinu, tiesai nav pamata apšaubīt prasībā norādītos faktus un prasījuma pamatotību, līdz ar ko tiesa atzīst prasību par zaudējumu 2955,24 *euro* apmērā par pierādītu.

Bez tam prasītāja lūdz atzīt tiesības saņemt likumiskos procentus 6% apmērā gadā no savlaicīgi neatlīdzināto zaudējumu summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, *taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda (..) prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.*

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civillikuma 1765.panta pirmo daļu, tiesa atzīst prasītājai tiesības saņemt likumiskos procentus 6% apmērā gadā no piedzītās zaudējumu summas no sprieduma spēkā stāšanās līdz sprieduma izpildes dienai.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai, kur noteikts, ka *pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus (..),* no atbildētāja par labu prasītājai piedzenama samaksātā valsts nodeva 352,95 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7,47 *euro*.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41.pantu, 93.panta pirmo daļu, 97., 104.panta pirmo daļu, 190., 195., 204.[1]pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu AAS "Baltijas Apdrošināšanas Nams", reģ. Nr.40003494976, zaudējumus 2955,24 *euro*, kā arī tiesas izdevumus lietā - valsts nodevu 352,95 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,47 *euro*, kopā – 3315,66 *euro* (trīs tūkstoši trīs simti piecpadsmit *euro*, 66 centi).

Atzīt AAS "Baltijas Apdrošināšanas Nams" tiesības saņemt no /pers. B/ likumiskos procentus 6% gadā no piedzītās zaudējumu summas 2955,24 *euro* par laika periodu no sprieduma spēkā stāšanās brīža līdz sprieduma izpildes dienai.

Noteikt /pers. B/tiesības 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas spriedumu izpildīt labprātīgi.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese /personiskais paraksts/ D.Liepiņa